

5. Стешенко В.В. Інноваційний підхід до організації лабораторних робіт у професійній підготовці старшокласників з «Автотракторної справи». Проблеми трудової і професійної підготовки: наук.-метод. зб. Слов'янськ: СДПУ, 2010. Вип. 15. С. 26–32.
6. Стешенко В. В., Кітова О. А., Кива Л. Г. Дослідницька технологія навчання у процесі профільної підготовки учнів старших класів. Проблеми трудової і професійної підготовки в контексті національної стратегії розвитку освіти України: матеріали IV Всеукраїнської науково-методичної конференції (м. Слов'янськ, 9–10 жовтня 2015 р.). Слов'янськ: ДВНЗ «ДДПУ», 2015. С. 14–16.

Люльченко В. Г.

канд. пед. наук, доцент,
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини

Вертіль А. В.

аспірант,
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини

АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ГІГІЄНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩІ

Здоров'язбережувальне виховання в його історичному вимірі є полівимірною проблемою, дослідження якої можливе за умови вивчення літератури із загальної педагогіки, соціальної педагогіки, історії педагогіки, історії медицини і охорони здоров'я, історії культури, історії краю та інших наук. Цікавими у цьому контексті є історико-педагогічні праці польських вчених про становлення і розвиток здоров'язбережувального виховання учнів загальноосвітніх шкіл Польщі ХІХ – початку ХХІ століття. Спрямовуючою і зростаючою особистості, актуалізується вивчення ретроспективи здоров'язбережувального виховання дітей та молоді у різних країнах.

Науковець Л. Сливка вказав на динаміку якісного і кількісного розвитку діапазону діяльності, сприятливої формуванню культури здоров'я учнів в системі шкільної освіти Польщі, що було започатковано в останній декаді ХХ століття. Особливою роллю відіграло інтеграція Республіки Польща до Європейського Союзу детермінувала необхідність пристосування польської освіти до європейських освітніх стандартів. Тому, майже всі освітні реформи розпочалися з прийняттям Законом «Про систему освіти» у 1991 року. Дані зміни передували формуванню висновку, що учитель є важливою ланкою освітньої системи, провідником дитини у світ знань, наставником молоді, індикатором якості навчання. А також передбачає праця вчителя стосовно мотивацію учнів до дотримання здорового способу життя.

Для глибокого розуміння процесу формування гігієнічної культури в учнівській молоді необхідно висвітлити історико-педагогічні праці польських дослідників про становлення і розвиток основних аспектів здоров'язбережувального виховання в школах Польщі. Одні із важливих праць науковця М. Демеля, який у «Про здоров'язбережувальне виховання» (1968) і «Педагогіка здоров'я» (1980) заклав фундамент концептуальних положень здоров'язбережувальної педагогіки. Дослідник І. Кропінської «Переконання щодо здоров'я. У пошуках педагогічної перспективи» (2001) [2], Е. Сирек «Здоров'я і виховання та якість життя. Перспективи і гуманістичні пізнавальні орієнтації» (2008) [3] та І. Яніни Таранович «Здоров'я та способи подолання його загроз. Соціологічний аналіз» (2010) [4]. Особливою цікавістю є аспект як основу конструювання змісту і форм виховання у сфері основ здоров'я досліджував М. Ковальський у праці «Цінність освіти і культури здоров'я у різних виховних середовищах» (2015).

Також ряд праць покликанні на вивчення та висвітлення організаційно-педагогічних засад проведення мотиваційний робіт щодо з реалізацією мети по формуванню в учнівській

молоді зацікавленості до збереження та зміцнення здоров'я, як власного так і тих хто поряд. Так праці А. Нітецької-Валерих «Педагогічні умови розвитку фізичної активності і навичок, сприятливих здоров'ю, у дітей молодшого шкільного віку» (1998), Б. Собчик «Мобільний клас як пробна модель рухової стимуляції дітей молодшого шкільного віку», Г. Пехачек-Огерман «Школа і позашкільне середовище в процесі формування здоров'я-орієнтованого ставлення учнів» (2007), А. Хелени-Гавел «Здоров'язбережувальні засоби гімназійної молоді у контексті екосистеми школи» (2014) та М. Воинаровської-Солдан «Соціальний клімат у школі сприяння здоров'ю» (2006) направленні на встановлення показників для успішного формування школи, в якій основним аспектом являється створення здоров'язбережувального освітнього середовища.

Ряд праць дослідників направленні на вивчення аспектів формування здоров'язбережувальних компетентностей в здобувачів освіти, а саме Х. Мацеєвіч «Підготовка учнів VIII класів основної школи до піклування про власне здоров'я» (1997), А. Залевської-Мелєр «Здоров'язбережувальна освіта на порозі основної школи і компетентність учня» (2002) та А. Лешч-Крисяк «Рівень шкільної здоров'язбережувальної освіти» (2008). Дані дослідження вказують на важливу роль постаті вчителя в системі педагогіки здоров'я. Адже, учителя, покликаний для виконання ролі по формуванні в учнів мотивації до збереженні і зміцненні їх здоров'я.

Відповідно до польського законодавства, обов'язком роботодавця є створення безпечних і придатних умов праці, а також гігієнічних умов для всіх працівників. З метою захисту власного здоров'я та життя, а також здоров'я та життя інших осіб, кожен працівник та роботодавець у Республіці Польща повинен розуміти та вміти застосовувати стандарти та норми охорони праці у своїй повсякденній діяльності [1, с. 172]. Це особливо чітко простежується в правилах, що вимагають від компаній захищати здоров'я та безпеку працівників, забезпечуючи безпечне, санітарне робоче середовище та належним чином використовуючи науку і технології. Для того, щоб створити безпечні умови праці, тобто захистити здоров'я і життя, гігієна і санітарія створюються з метою аналізу того, як робоче середовище працівника впливає на нього.

Першою ланкою має бути чотирирічний технікум, трирічний спеціалізований лицей, третій трирічний технікум і вищий навчальний заклад. Ця система пропонує підготовку «кваліфікованого робітника» та «техніка». Завдяки вивченню дисциплін «Фізичне виховання», «Охорона праці та навколишнього середовища», «Безпека життєдіяльності», «Охорона праці», «Контроль якості праці», а також навчального модуля «Дотримання вимог охорони праці», «Пожежна безпека», «Охорона навколишнього середовища», кваліфікований робітник або технік може отримати гігієнічну освіту в рамках цього процесу професійної підготовки.

Система вищої професійної технічної освіти пропонує професійну підготовку відповідно до навчальних планів, які охоплюють викладання дисциплін у галузі охорони праці та безпеки життєдіяльності. Вона поділяється на навчання першого, другого та третього ступенів для професійної підготовки «інженера», «магістра інженерії», «доктора інженерії» та «доктора інженерної габілітації».

Таким чином, праці дослідників, представлені у статті, продемонстрували, що розвиток історичної думки про здоров'я в Польщі, як і польський освітній рух, орієнтований на здоров'я, має своє коріння, а також відбувався постійний розвиток системи охорони здоров'я, зокрема в аспекті формування гігієнічної культури учнівської молоді. Обговорюється значення вчителя у формуванні гігієнічної культури в учнів, а також освітній рух за здоров'я як історичний і соціокультурний феномен. Здоров'язбережувальна діяльність вчителів та учнів передбачає реалізацію ідеалів здоров'я та здорового способу життя з метою формування санітарної культури на всіх рівнях освіти.

Список використаних джерел

1. Серьогін В.О. Конституції зарубіжних країн: навч. посіб. / В.О. Серьогін. – Харків: ФІНН, 2009. С. 664.
2. Kropińska Irena. Przekonanie zdrowotne. W poszukiwaniu perspektywy pedagogicznej. 2001. URL : <http://nauka-polska.opi.org.pl/dhtml/raporty/praceBadawcze?rtype=opis&objectId= 21635&lang=pl>
3. Syrek Ewa. Zdrowie i wychowanie a jakość życia. Perspektywy i humanistyczne orientacje poznawcze. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 2008. 225 s.
4. Taranowicz Iwona Janina. Zdrowie i sposoby radzenia sobie z jego zagrożeniami. Analiza socjologiczna. Wrocław: Oficyna Wydawnicza Arboretum, 2010. 312 s.

Marynchenko I. V.

PhD in Pedagogies, associate professor,
Oleksandr Dovzhenko
Hlukhiv National Pedagogical University

USE OF INNOVATIVE TEXTILE MATERIALS IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF TRAINING FUTURE VOCATIONAL TEACHERS

Studying a large amount of information on the Internet sites of developers of innovative technologies gives us the opportunity to state the following: the development of innovative technologies and their implementation in the textile, light industry, and clothing design takes place on fundamentally different grounds. In the design of clothes, it allows to ensure fundamentally new properties of materials, thereby opening up new opportunities for the development of the fashion industry [1].

In the near future, clothes will be transformed depending on the room, weather conditions, various life circumstances and the wishes of the consumer. This year, fashion houses presented a large number of clothing collections that used modern technologies that conquered fashion catwalks: metal spraying, fabric with perforations in the form of geometric shapes, seamless knitwear, 3D prints, nanofabrics with polyamide fibers, clothing with LEDs, fabricaceuticals, «smart» clothing, bioengineering, etc [2].

Today, the use of innovative textile materials in the educational process of training future teachers of professional education is extremely important. Since future experts in the sewing industry must constantly keep up with the times.

At the current stage of the development of innovative technologies, there is a great interest in the creation of textile materials with antibacterial properties all over the world. This is due to the need to protect a person from the influence of pathogenic microorganisms and improve his immune status. Due to their qualities, bacteriostatic textile materials become a protective barrier against the penetration of microorganisms into the human body. The combination of pure biocidal preparations with other processing preparations makes it possible to give textile materials, in particular knitted fabrics, various desired effects of biostability and environmental safety. The environmental safety of textile materials consists of the safety of raw materials and the safety of different types of biocidal preparations and their production technologies [3].

The appearance of nanomaterials with unique physical and chemical properties makes it possible to give textiles new antibacterial characteristics. For this, nanomaterials are used, which contain: copper, zinc, titanium, magnesium, gold, chitosan, but the most popular of biocides today is silver in various forms [4].

Modern textiles produced with the simultaneous use of traditional chemical and mechanical technologies and high nano-, bio- and information-cognitive (NBIC) technologies have greatly expanded the range of their application areas. The combination of classic and modern technologies allowed to obtain new modifications of technical, protective, medical, sports, industrial, military, transport, space and cosmetic textiles with new unique properties. Achieving the desired final consumer properties of materials became possible due to a wide range of various treatments and